

stærkt pointerede, at nu gjaldt det om, at de enkelte Medlemmer viste Resignation, for nu skulde der spares. Resultatet svarede ikke dertil, vi fik ikke noget ud af det, tværtimod, det gik lige den modsatte Vej. Derfor har jeg den Tro, at man heller ikke nu vil opnaa noget synderligt ad den Vej. Nu hører jeg nok, at det er Meningen at nedsætte en Slags Udvalg eller Kommission til kritisk at gennemgaa Finansloven, og det er selvfølgelig Forudsætningen, at den saa skal foreslaa en hel Del Bevillinger strøgne. Der er nu ingen Tvivl om, at dersom Kommissionen kommer til at bestaa af Folk, der forstaa at bruge Kniven og Saksen paa de rigtige Steder, kan der skæres en hel Del af, for der findes sikkert mange Bevillinger, der have overlevet sig selv og ganske udmærket kunde undværes. Men om det kan lykkes, er et helt andet Spørgsmaal. Jeg har, som sagt, ikke nogen stor Tro dertil, for jeg tror nærmest, det vil gaa saadan, at naar et Medlem af Kommissionen mener, at her er en Bevilling, der udmærket godt kan stryges, saa vil et andet Medlem hævde, at netop den Bevilling kan slet ikke undværes.

Nu blev jeg ikke overrasket, da vi hørte de Røster om, at nu skulde der rigtigt spares, og nu skulde Finansloven gennemgaaes, for at en Del Bevillinger kunde blive strøgne. Jeg vidste, de vilde komme. Det har jeg vidst allerede i saa at sige 2 Aar. Jeg vidste, at det vilde blive Virkningen af den Toldlov, vi vedtog i i Fjor. Jeg har advaret flere Gange her i Tinget mod at vedtage Toldloven i den Skikkelse, den fik. Jeg kunde ikke forstaa, at en Regering overhovedet vilde modtage en Toldlov, der nedsatte Statskassens Indtægter med et Beløb, der maaske vilde gaa over 3 Mill. Kr. Jeg har flere Gange advaret derimod, men ingen har villet høre mig. Nu have vi Følgerne. Dem var jeg ikke blind for. Jeg vidste, at naar vi kom med Henstillinger om Penge til et eller andet godt Formaal, vilde det hedde: Vi have ingen Penge, Toldloven har taget dem.

Jeg lagde i Gaar Mærke til en Udtalelse af det ærede nyvalgte Medlem fra Køge (Bransager). Han holdt jo i Gaar en stor og dygtigt holdt Tale og var inde paa mange Ting, og i Slutningen af sin Tale var han ogsaa inde paa Spørgsmaalet om at spare. Han nævnedes flere Punkter, hvor han mente, vi saa udmærket godt kunde spare, og disse Punkter fandtes alene paa Landbrugsministeriets Budget. Han næv-

nede saaledes Bevillingerne til Præmier, til Konkurrencer eller Præmiering af hele Kvæghold og til Svineavlscentrer. Det forundrede mig noget, at det ærede Medlem alene faldt over Landbrugsministeriets Budget, for jeg synes dog, at der er Budgetter paa Finansloven, hvor der maa være ganske anderledes Grund til at stryge Bevillinger. Hvad sige de Herrer til at gennemgaa hele Kultusministeriets Budget? Der er der dog vist Bevillinger, der i langt højere Grad kunde fortjene at stryges. For Resten gjorde det ærede Medlem fra Køge sig skyldig i en Fejltagelse, som naturligvis er meget undskyldelig hos et nyvalgt Medlem, idet de 3 Punkter, han nævnedes, slet ikke findes paa Finansloven, men paa en særlig Lov. De findes nemlig paa Loven om Foranstaltninger til Husdyravlens Fremme, og denne Lov blev sidste Gang revideret, saa vidt jeg erindrer, i Samlingen 1902—03. Skulle vi frem i den Retning, kunne vi altsaa ikke gøre det paa Finansloven, saa maa vi have en Revision af den Lov.

Jeg har saa nogle Bemærkninger til Ministeren for offentlige Arbejder, navnlig angaaende den i Fjor vedtagne Lønningslov for Statsbanerne, Post- og Telegrafvæsenet. Som ærede Medlemmer maaske ville erindre, var Begyndelseslønningerne for de enkelte Lønningsklasser paa denne Lønningslov højst forskellige. I første Lønningsklasse var der saaledes en Skala paa 4 Sæts: a., som omfattede København og Frederiksberg, b., der omfattede de øvrige Købstæder, vel at mærke for saa vidt de havde over 2,000 Indbyggere, c. for Byer paa 1—2,000 Indbyggere og d. for den øvrige Del af Landet, altsaa alle Landstationerne. Ifølge denne Skala var Begyndelseslønningen i København 1,260 Kr., i Købstæder med over 2,000 Indbyggere 1,200 Kr., i Byer med 1—2,000 Indbyggere 1,140 Kr. og i den øvrige Del af Landet 1,050 Kr. Se nu synes jeg, enhver kan forstaa, at denne Forskel i Begyndelsesløn var alt for høj, ja, i Virkeligheden efter min Mening ganske urimelig. At der skulde være en Forskel af 210 Kr. mellem de Funktionærer, der blive ansatte i København, og dem, der blive ansatte ved en Stationovre i Jylland eller paa Sjælland, det vil enhver kunne forstaa er ganske urimeligt. Nu kunne de Herrer sige, at det er for silde at komme med dette nu, da Loven er traadt i Kraft, men for mig er det ikke for silde. Jeg havde ogsaa Ordet ved første Behandling af Finansloven i Fjor og rettede en meget stærk Kritik mod dette Punkt, men desværre